

Katecheze o svaté Terezii od Dítěte Ježíše, patronce misií

Papež František pokračoval v cyklu katechezí o apoštolské horlivosti. Při této příležitosti zaměřil své kázání na svatou Terezii od Dítěte Ježíše. Její ostatky byly na náměstí svatého Petra a papež se před nimi modlil. Svatá Terezie je univerzální patronka misií, i když na jiné kontinenty se nikdy nedostala.

07.06.2023

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Před námi jsou relikvie svaté Terezie od Dítěte Ježíše, univerzální patronky misií. Je dobře, že se tak děje v době, kdy přemýšlíme o nadšení pro evangelizaci, o apoštolské horlivosti. Dnes nám tedy pomůže svědectví svaté Terezičky. Narodila se před sto padesáti lety a k tomuto výročí jí hodlám věnovat apoštolský list.

Je patronkou misií, ale nikdy nebyla na misiích: jak si to vysvětlit? Byla karmelitánskou řeholnicí a její život se nesl ve znamení nepatrnosti a slabosti: sama sebe nazývala „malým zrnkem písku“. Měla chatrné zdraví a zemřela v pouhých 24 letech. Ale ačkoli její tělo churavělo, její srdce bylo živé, misionářské. Ve svém

„deníku“ vypráví, že toužila být misionářkou a že jí chtěla být nejen několik let, ale po celý život, vlastně až do konce světa. Terezie byla „duchovní sestrou“ několika misionářů: z kláštera je doprovázela svými dopisy, modlitbami a přinášela za ně neustálé oběti. Aniž by to bylo zjevné, přimlouvala se za misie jako motor, který ve skrytu dodává vozidlu sílu k pohybu vpřed. Často se však setkávala s nepochopením svých řeholních spolusester: dostávala od nich „více trní než růží“, ale vše přijímala s láskou, trpělivě a spolu s nemocí nabízela i své soudy a nepochopení. A dělala to s radostí a dělala to pro potřeby církve, aby, jak říkala, „se tyto růže sypaly na všechny lidi“, zvláště na ty nejvzdálenější.

Ale teď si kladu otázku a můžeme se ptát, odkud se bere všechna tato horlivost, tato misionářská síla a radost z přímluvné modlitby? K

pochopení nám pomohou dvě příhody, které se odehrály ještě před Tereziiným vstupem do kláštera. První se týká dne, který změnil její život (byl to jeden den, který změnil její život), Vánoc roku 1886, kdy Bůh učinil zázrak v jejím srdci. Terezii bude brzy čtrnáct let. Jako nejmladší dítě byla doma všemi hýčkána, ale nikoli rozmazlována. Po návratu z půlnoční mše se však jejímu velmi unavenému otci nechtělo účastnit se rozbalování dceřiných dárků a prohlásil: „Ještě že je to poslední rok!“, protože od patnácti let se už dárky nedostávaly. Terezii, která měla velmi citlivou povahu náchylnou k slzám, to ranilo, odešla do svého pokoje a rozplakala se. Rychle však potlačila slzy, sešla dolů a plná radosti se svého otce snažila rozveselit. Co se stalo? Oné noci, kdy se Ježíš z lásky učinil slabým, ona se stala silnou v duchu. Byl to skutečný zázrak: v několika okamžicích se vymanila z vězení svého sobectví a

sebelítosti; a začala vnímat, že „láska vstupovala do jejího srdce a žádala si zapomenutí na sebe sama“ (srov. *Rukopis A, 133-134*). Od té chvíle obrátila svou horlivost k druhým, aby mohli najít Boha, a místo aby hledala útěchu pro sebe, dala si za úkol „utěšit Ježíše, [učinit] ho milovaným dušemi“, protože, jak poznamenala, „Ježíš je nemocný láskou a [...] nemoc lásky nelze vyléčit jinak než láskou“ (*Dopis Marii Guérinové, červenec 1890*). Zde je tedy cíl jejího každého dne: „učinit Ježíše milovaným“ (*Dopis Célině, 15. října 1889*), přimlouvat se, aby ho druzí milovali. Napsala: „Chtěla bych zachraňovat duše a zapomínat pro ně na sebe: chtěla bych je zachraňovat i po své smrti“ (*Dopis otci Roullanovi, 19. března 1897*). Několikrát pronesla: „Své nebe strávím konáním dobra na zemi“. To byla tedy první epizoda, která jí ve čtrnácti letech změnila život.

A tato její horlivost byla zaměřena především na hříšníky, na „vzdálené“. Ukazuje to druhá epizoda. Je zajímavá: Terezie se dozvídá o zločinci odsouzeném k smrti za hrozná zločiny, jmenoval se Enrico Pranzini, to jméno si zapisuje: byl shledán vinným z brutální vraždy tří lidí, má být popraven na gilotině, ale nechce přijmout útěchu víry. Terezie si ho bere k srdci a dělá vše, co může: všemožně se modlí za jeho obrácení, aby on, kterého s bratrským soucitem nazývá „ubohý nešťastník Pranzini“, projevils alespoň malé znamení pokání a udělal místo pro Boží milosrdenství, v něž Terezie slepě důvěřuje. Dochází k popravě. Druhý den se Terezie dočte v novinách, že Pranzini těsně předtím, než položí hlavu na popraviště, „se najednou, zachvácen náhlým vnuknutím, otočí, popadne krucifix, který mu kněz podával, a třikrát políbí svaté Ježíšovy rány“. Svěťice to komentuje: „Pak jeho duše odešla

přijmout milosrdný rozsudek Toho, který prohlásil, že v nebi bude větší radost nad jediným hříšníkem, který činí pokání, než z devadesáti devíti spravedlivých, kteří pokání nepotřebují!“ (*Rukopis A, 135*).

Bratři a sestry, zde je síla přímluvy poháněná láskou, zde je motor misie. Misionáři, jejichž patronkou je Terezie, totiž nejsou jen ti, kdo ujdou dlouhou cestu, učí se nové jazyky, konají dobré skutky a umí hlásat; nikoli, misionářem je také každý, kdo žije jako nástroj Boží lásky tam, kde zrovna je; je to každý, kdo dělá všechno pro to, aby skrze jeho svědectví, modlitbu a přímluvu *mohl projít Ježíš*. A to je apoštolská horlivost, která, jak mějme vždy na paměti, nikdy nepůsobí skrze proselytismus – nikdy! – nebo nátlakem – nikdy! – ale přitažlivostí: víra se rodí přitažlivostí, člověk se nestává křesťanem proto, že by ho někdo nutil, nikoli, ale proto, že se ho

dotýká láska. Církev spíše než mnohé prostředky, metody a struktury, které někdy odvádějí pozornost od toho podstatného, potřebuje srdce jako bylo to Tereziino, srdce, která přitahují k lásce a přibližují nás k Bohu. A prosme tuto světici, jejíž relikvie zde máme, o milost překonat své sobectví a prosme o nadšení do přímluvné modlitby, o horlivost přimlouvav se, aby tato přitažlivost byla v lidech stále větší a aby Ježíš byl poznáván a milován.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
katecheze-o-svate-terezii-od-ditete-
jezise-patronce-misii/](https://opusdei.org/cs-cz/article/katecheze-o-svate-terezii-od-ditete-jezise-patronce-misii/) (12.04.2025)